

tilkommende Naadensaar beregnes til $\frac{1}{3}$ af Embedets Nettoindtægt i det sidste Aar, og Pensionen beregnes da efter Reglerne i Pensionslov af 24. Februar 1858. Samme Regel skal gælde Enker efter Præster, der ved deres Død beklædte Embeder efter den hidtidige Lønningsordning.

Præster, der straks ved Lønningsordningens Ikrafttræden faa Alderstillæg (indtil 4,000 Kr.s Lønning), tillægges der Pension ogsaa af disse Tillæg.

§ 4.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til at stadfæste Overenskomster mellem Menighedsraadene og de offerberettigede om Afløsning af Højtidsoffer og Accidenser samt Præstepenge i Købstæderne, hvor saadanne ydes, efter forud indhentede Erklæringer fra paagældende Kommunalbestyrelser, uden hvis Samtykke Overenskomster af denne Art ikke kunne stadfæstes af Ministeriet, saafremt Grundstørrelsen for Afløsningsvederlaget i samme er sat højere end til Gennemsnitsbeløbet af, hvad Højtidsoffer og Accidenser have udgjort i de sidste 5 Kalenderaar før Overenskomstens Indgaaelse. Tidligere Overenskomster om Højtidsofferets Afløsning, der ere indgaaede med Kommunalbestyrelsen og ikke med Menighedsraadet, kunne ikke uden Kommunalbestyrelsens Samtykke ændres ved Indgaaelsen af de her omhandlede Overenskomster.

Den ved Afløsningen nødvendiggjorte Ligning paa Sognets til Folkekirken hørende, offerpligtige Beboere foretages af Kommunalbestyrelsen efter Reglerne for Ligningen af den personlige Kommuneskat.

Det Medlemmer af eller Sognebaandslødere til en Valgmenighed paalignede Bidrag opkræves ikke. Bidrag, der i øvrigt paalignes Sognebaandslødere, tilfalde den Præst, til hvem der er løst Sognebaand, saafremt Sognebaandsløderen i Henhold til Lov om Menighedsraad af 10. Maj 1912 § 4, næstsidste Stykke, har valgt at udøve sin kirkelige Valgret i hans Sogn.

Efter hver Omregulering af Vederlaget for Højtidsoffer og Accidenser fastsætter Ministeriet, med hvilket Beløb Vederlaget for Tiden indtil den næste Omregulering skal indgaa i Beregningen af Præsteembedets faste Lønning.

I København og Frederiksberg, saavel som i de Købstæder og Pastorater paa Landet, som bestaa af flere Sogne, kan den her omhandlede Afløsning kun finde Sted undet eet for hele Kommunen eller Pastoratet. Ministeriet kan for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende bestemme, at Afløsningen skal finde Sted, naar Flerparten af Menighedsraadene har udtalt sig derfor, og fastsætter da Vilkaarene for Afløsningen efter indhentede Erklæringer fra samtlige Menighedsraad saavel som fra Kommunalbestyrelsen. I København foretages den herved nødvendiggjorte Ligning i Forening med Ligningen af Præste-, Degne- og Klokkerpenge i Henhold til Lov af 14. April 1904.

I København, Frederiksberg og Købstæder med flere Sogne indgaar hele det ved eventuel Afløsning af Offer og Accidenser opkrævede Beløb blandt de Midler, ved hvis Fordeling Præsteembedernes Regulering kan finde Sted, saaledes at forantaaende Regel om Overførelse af de Bidrag, der paalignes Sognebaandslødere, til den Præst, til hvem der er løst Sognebaand, ikke finder Anvendelse paa Sognebaandsløsning fra en Præst til en anden indenfor samme By eller fra en Præst i København til en Præst i Frederiksberg eller omvendt.

§ 5.

De til kirkelige Formaal henlagte Midler bestyres som hidtil af Stiftsøvrigderne. De nærmere Regler for Bestyrelsen — herunder om Ansættelsen af en